

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016897535
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8016897535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: C., narodený XX. G. XXXX, bytom v N. nad V., G. nad V. - N. č. XXX, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta
č. 8-10, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 8. júna 2016, číslo XXX XXX XXXX X, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. novembra 2016, č.k. 6Sa/7/2016-14, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne z 8. júna 2016, číslo XXX XXX XXXX X, ktorým táto postupom podľa § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) zamietla navrhovateľovi žiadosť o predčasný starobný dôchodok z dôvodu, že suma predčasného starobného dôchodku určená k 18. máju 2016 nie je vyššia ako 1,2 násobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia odporkyne skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky požadované kritéria plynúce z § 209 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 461/2003 Z.z.; je z neho zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie vo veci, akými úvahami bola odporkyňa vedená pri hodnotení dôkazov, ako aj použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovala.

Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal navrhovatel odvolanie.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že navrhovateľ vyjadril nesúhlas so závermi, plynúcimi tak z rozsudku krajského súdu, ako aj z napadnutého rozhodnutia odporkyne; žiadal o vysvetlenie dôvodov, prečo nemá nárok na priznanie predčasného starobného dôchodku. Odvolal sa na články 12 ods. 1 a 15 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva sloboda a rovnosť ľudí v dôstojnosti i v právach a právo každého na život. V ďalšej časti odvolania navrhovateľ poukázal na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, uviedol, že suma 104,- eur nepostačuje ani na krytie nákladov súvisiacich s obstaraním si liekov a liečením.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zotrvala na vecnej správnomi napadnutého rozhodnutia a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací [§ 10 ods. 2 OSP a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)], pojednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z obsahu súdneho spisu, najmä z priloženej doručky vyplýva, že rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku zo 16. novembra 2016, č.k. 6Sa/7/2016-14, bol navrhovateľovi doručený do vlastných rúk dňa 21. decembra 2016. Túto skutočnosť navrhovateľ sám potvrdil vlastnoručným podpisom na príslušnej doručke preukazujúcej prevzatie uvedeného rozsudku.

Nasledujúcim dňom 22. decembra 2016 (štvrtok) začala navrhovateľovi v zmysle § 57 ods. 1 OSP plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania a skončila 5. januára 2017, t.j. štvrtok - bežný pracovný deň a zároveň posledný deň na podanie odvolania. Dňa nasledujúceho, teda 6. januára 2017, predmetný rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť. Odvolanie proti predmetnému rozsudku bolo navrhovateľom podané na poštovú prepravu až dňa 23. januára 2017, teda oneskorene. O odvolacej lehote bol navrhovateľ v predmetnom rozsudku zo strany krajského súdu riadne poučený.

Vzhľadom na uvedené dôvody, najvyšší súd postupom podľa 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/, § 204 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolanie navrhovateľa bez toho, aby sa zaoberal dôvodmi navrhovateľom v odvolaní uvedenými, ako oneskorene podané odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a § 492 ods. 2 SSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.

o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.